

Для світу

Микола Сингаївський

Скільки над ним
та громів прогриміло,
перегоріло,
прогомоніло.
Тільки ж води
із того джерела
не вб'єш
і не вичерпаєш до дна.
Смерть упивалась,
скорбота пила,
навіть не випила хижа війна.
Його забували,
та в спеку, було,
шукали до нього сліду.
Було джерело.
І живе джерело.
І житиме ще для світу!